

РЕШЕНИЕ

№ 680

гр. София, 01.02.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 11.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Стоянова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Вяра Русева

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Балев, като разглежда дело номер **8696** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно –
процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на С. Р. Д. против решение от
21.06.2011г. по д. № 42607/2011 г. на СРС, 31 състав, с което е отхвърлена жалбата на
С. Р. Д. срещу Решение № 2690/ 1.07.2011г. на ОЗС, [община] в частта му с която е
отказано да възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари
реални граници на нива от 5 дка, четвърта категория в землището на [населено място],
м. „Ш.“ и срещу Решение № О444 от 1.07.2011г. на ОЗС, [населено място].

Касаторът релеева доводи за неправилност на решението поради
нарушение на материалния закон - отменително основание по смисъла на [чл. 209, т. 3](#)
[АПК](#), и по конкретно нарушение на разпоредбите на чл.14, ал.1 и 8 и чл.15, ал.4 от
ЗСПЗЗ и чл.11, ал.4 от ЗСПЗЗ. Излага подробни съображения, че сочените разпоредби
са неприложими в случая и прилагането им по аналогия от съда е нарушение
разпоредбата на чл.46 от ЗНА. Твърди също, че не е налице нито едно от
фактическите основания визирани в чл.10б от ЗСПЗЗ. Съдът не бил обсъдил
наведеното в жалбата, че обжалваните решения са постановени на една и съща дата,
което било порок и водело до незаконосъобразност на Решение № О444 от 1.07.2011г.
на ОЗС, [населено място], тъй като обезщетяването предпоставяло влязло в сила
решение за отказ да се възстанови собствеността в стари граници. Излага

съображения и за нарушение чл.60а от ППЗСПЗЗ, тъй като решенията не били подписани от определения с цитираната в решенията Заповед на директора на ОСЗ състав.

Ответникът – ОСЗ П. не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Участвалият в настоящото производство прокурор дава заключение за неоснователност на жалбата. Счита, че решението е обосновано и законосъобразно и на основание [чл. 221, ал. 2 от АПК](#) следва да остане в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, Шести касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, след съвещание, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК, от надлежна страна – адресат на оспореното решение и срещу решение, което подлежи на съдебен контрол, поради което настоящият състав намира, че е процесуално допустима.

Производството по делото е образувано по жалба на С. Р. Д. срещу Решение № 2690/ 1.07.2011г. на ОСЗ, [община] в частта му с която е отказано да се възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 5 дка, четвърта категория в землището на [населено място], м. „Ш.“ и срещу Решение № О444 от 1.07.2011г. на ОЗС, [населено място].

Първоинстанционният съд е посочил, че оспорените решения са постановени от компетентен орган в границите на предоставените му правомощия, не са налице съществени процесуални нарушения в производството по издаването им, постановени са при спазване нормите на чл.14, ал.1 и 8 и чл.15, ал.4 от ЗСПЗЗ. Обосновавал е извод, че волята на законодателя е, че в случая на влязъл в сила проектоплан за земеразделяне за съответната местност, при признаване право да се възстанови земеделска земя след този момент не би могло да се допусне възстановяване по един от начините на чл.14, ал.1 т.1 и 2 от ЗСПЗЗ, а следва да се определи обезщетение.

Преди всичко настоящият съдебен състав намира, за неоснователни касационните доводи за нарушение на материалния закон, и по конкретно, че разпоредбите на чл.14, ал.1 и 8 и чл.15, ал.4 от ЗСПЗЗ не били приложими в случая.

Оспорените пред СРС Решение № 2690/ 1.07.2011г. на ОСЗ, [община] в частта му с която е отказано да възстанови правото на собственост в съществуващи (възстановими) стари реални граници на нива от 5 дка, четвърта категория в землището на [населено място], м. „Ш.“ и Решение № О444 от 1.07.2011г. на ОЗС, [населено място] са постановени в изпълнение на указания дадени с влязло в законна сила на 28.01.2010г. съдебно решение по гр.д. № 17699/ 2008г. на СРС, 32 състав. За административния орган – ОСЗ П. е възникнало задължение по силата на цитираното съдебно решение да постанови оспорените в настоящото производство решения.

В процесният случай е безспорно установено с приетата и неоспорена съдебно-техническа експертиза, че плана за земеразделяне на землището на [населено място] е обнародван в ДВ, бр.155/ 29.12.1998г., тоест преди влизане в сила на съдебното решение в изпълнение на което са постановени оспорените решения на ОСЗ П.. Съгласно приложимата норма на чл.15, ал.4 във вр. с ал.3 ЗСПЗЗ когато влязлото в сила съдебно решение, с което на собствениците или на техните наследници е признато правото на възстановяване на собствеността върху земеделски земи е представено в общинската служба по земеделие след обнародването в "Държавен вестник" на обявлението, че е изработен проект на плана за земеразделяне

последните се обезщетяват с равностойни земеделски земи по реда на чл.10б ЗСПЗЗ и/или с поименни компенсационни бонове. В действителност в случая правото на възстановяване на собствеността върху земеделски земи е признато не въз основа на съдебно решение, както твърди касатора, а по силата на решението на административния орган- Решение № 2690/ 1.07.2011г. на ОСЗ П.. Хипотезата обаче е аналогична, тъй като както посочихме решението на ОСЗ е издадено в изпълнение задължителни указания дадени с влязло в законна сила съдебно решение. Правилно съдът, съответно и колективният орган - ОСЗ е посочил приложимия ред за възстановяване на собствеността по чл. 15, ал. 4, във вр. с ал. 3 от ЗСПЗЗ, по аналогия. Единственият начин, който е приложим в случая, е да се обезщетят собствениците, съгласно процедурите по чл. 15, ал. 4, във вр. с ал. 3 от ЗСПЗЗ, като макар да не е налице влязло в сила съдебно решение, нормите следва да се приложат по аналогия. /В този смисъл Р № 2057 ОТ 16.02.2009 Г. ПО АДМ. Д. № 12755/2008 Г., IV ОТД. НА ВАС /. Решение № 2690 от 1.07.2011г. на ОСЗ общ. П. от което касаторът черпи права, е постановено въз основа на влязло в законна сила съдебно решение и след изготвяне и обнародване на плана за земеразделяне, поради което и правилно е установено, че е налице хипотезата на чл. 15, ал. 4 от ЗСПЗЗ. От решението № 2690 от 1.07.2011г. в частта която има установителен характер и с което само е признато правото за възстановяване на земеделските земи, не следва задължение за връщането им в стари реални граници, както счита касаторът. Задължената ОСЗ постановява решение за възстановяване на земите в стари реални граници само при възможност за това / виж Р № 13376 ОТ 08.12.2008 Г. ПО АДМ. Д. № 8243/2008 Г., IV ОТД. НА ВАС/. В конкретната хипотеза, съдебното решение по гр.д. № 17699/ 2008г. на СРС, 32 състав въз основа на което са постановени оспорените Решения на ОСЗ е влязло в законна сила на 28.01.2010г. тоест след влизане в сила на плана за земеразделяне и поради липса на остатъчен фонд за обезщетяване, е следвало наследниците да бъдат обезщетени при условията и по реда на чл. 10б от ЗСПЗЗ /съгласно чл. 14, ал. 8 от ЗСПЗЗ/, както правилно е приел административния орган и първоинстанционният съд. /виж Р № 8180 ОТ 19.06.2009 Г. ПО АДМ. Д. № 12858/2008 Г., IV ОТД. НА ВАС./ Налице е обективна пречка за възстановяването на имота в съществуващи (възстановими) стари реални граници.

Настоящата касационна инстанция обаче намира, че софийският районен съд, при разглеждане на делото е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, тъй като съдебното решение е постановено, без да бъдат събрани всички относими към спора и преценени в тяхната цялост доказателства, а именно формирал е правните си изводи при непълна и неизяснена фактическа обстановка, като въпреки направеното с жалбата възражение за нищожност на атакуваните решения на ОСЗ поради липса на надлежен състав подписал решенията определен със заповед на директора на областната дирекция "З." по чл.60а от ППЗСПЗЗ, не е изискал от административния орган цитираната в решенията Заповед № РД-03-0026/ 18.01.2011г. Формираните му в тази връзка правни изводи не почиват на доказателствения материал по делото. Като не е сторил това, първоинстанционният съд е допуснал съществено нарушение на процесуалния закон, което е и основание за касиране на решението.

Бланкетни са и изводите на съда относно наведеното , че двете оспорени решения са издадени на една и съща дата. Незиследването на това основание също води до нарушение на съдопроизводствените правила което е съществено. ВАС

неведнъж се е произнасял в смисъл, че след като към момента на постановяване на оспореното решение на Общинската служба по земеделие не е било влязло в сила нейно предходно решение тя е била лишена от правно основание за постановяване на последващия акт в обезщетителното производство. Съдът не е изследвал налице ли е материалноправна предпоставка за постановяването на Решението № О444 от 1.07.2011г., а именно влязло в сила Решение № 2690 от 1.07.2011г. Липсата на предписаното от закона правно основание за постановяване на административния акт, каквото в случая е изискването за наличието на влязло в сила решение се приема за особено съществен порок за валидното действие на административния акт, който обосновава неговата нищожност. Така напр. Решение № 16202 от 30.12.2009 г. по адм. д. № 6358/2009 г. на IV отд-е на ВАС, Р № 4717 ОТ 12.04.2010 Г. ПО АДМ. Д. № 2785/2010 Г., IV ОТД. НА ВАС.

По изложените съображения решението следва да се отмени и делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2 от АПК,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 21.06.2011г. по д. № 42607/2011 г. на СРС, 31 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: